ישראל אי אתה רשאי להיוקק להם שנאמר

ולאלפני עובדי כוכבים דבראחר לפניהםולא

לפני הדיומות א"ל 'אנן שליחותייהו קא

עבדינן מידי דהוה אהודאות והלואות *אי

הכי גזילות וחבלות נמי "כי עבריגן

שליחותייהו במילתא דשכיחא במילתא דלא

שכיחאלא עבדינן שליחותייהו: בותני פיצא

שמה בעיר מקודשת הרי זו מקודשת מגורשת

הרי זו מגורשת ובלבד שלא יהא שם אמתלא

איזו היא אמתלא גירש איש פלוני את אשתו

על תנאי זרק לה קירושיה ספק קרוב לה ספק

קרוב לו זו היא אמתלא: גבל' ואסרינן לה

אגברא והא *אמר רב אשי כל קלא דבתר

נישואין לא חיישינן ליה 'ה"ק יצא שמה בעיר

מקודשת הרי זו מקודשת מקודשת ומגורשת

קלד סעיף כ: קלד פעיף כ: עו ב מיי׳

: סעיף מ

בס כעי' ז :

בם סעיף ח:

שם פים כלי

ח פוש"ע ה"מ פי

: 6 "DO

בירושלמי חיתה שעשם

כ סמג עשין מה וסי'

מושים חסים סיי

ש"מ מהרה דמרי עלמא · כמנין וטשנחם דהא כתיב כי אבד תאבדון נהי דמשנכנסו לארץ עד שילאו יש כל כך מ"מ מאו לא עבדו מהר: ברתני" מעושם · בחוקה : בכן כדין · כגון הגך דאמריכן ע"ו ועד הקשה ה"ר אלחנן ודלמא האבדו מהר אחר וטשנתם קאמר בהו יוליא ויתן כתובה או שהיתה אשורה ע : פסול · להתירה שמששים אות דמתחילה מיד היו שבדי שבודת טכנים שפטי של מיכה היה לינשה : ופוסל י מן הכהונה משום ריח הגט : מס נפשך · דאמרת שמהם:[ב עובדי טכנים בדין פטל ושמל: פי

פובדי כוכבים בני פשויי - דדין תורה כינהו לכוף את ישראל בדין: סולה פלמה בעובד כוכבים · שוכרת עובד [כ'כ מחי] כוכבים אנם לכוף בעלה לגרשה ובאה עליו בעקיפין: מיפסל נמי ליפסל . כשלא כדין דישראל הואיל ומדאורייתא בני עשויי נינהו כישראל והא גבי ישראל אמרת שלא כדין פסול ופוסל: בדוסם סים י דודתי לתו בני עשויי כינהו: כדין - דעובדי כוכבים עובדי כוכבים שעישותו לחוליא ובדין תורה אט"ג דלאו גיטא הוא גזור ביה רבכן דישראל ואתי למימר ישראל נמי לא גזריכן: וקם מפשם אגיטי כופה אים להוליא את אשתו בדין

> מתן תורה כדכתיב (שמות כד) ואל משה אמר עלה וגו' ואע"פ שנכתבה פרשה זו לחחר מ"ת קודם מתן תורה נאמרה ונבנה המזבח והעלו העולה והשלמים ובאותו דם נכנסו לברית: שליחותייהו · דבני ח"י: קשבדינן • הם נתט לט רשות : מידי דכוכ - אדיני ממוטת דהטאות דעבדינן שליחותייהו כדאמרי' בסנהד' (דף ב:): אי סכי גולום ומכלום נמי

לעביד שליחותייהו ואכן אמריכן בשמעתא קמייתא דסנהד' דבעינן ג'

לפיל פא. לקמן פט: יכמות וכי

תוספות רי"ד

נפי לתכשר אי לאו

ששויי

ואמר רב משרשיא דבר

עצמה ביד עובר כוכבים

ומפקעת עצמה מיד בעלה י פי' סבר רב

אפילו בעובדי כוכבים

דמילתא כראמרינן בפ'

חזקת הבתים דאמר אגב

אונסיה נמר ומקנה: ואקשינן ליה אי הכי

שלא כדין נמי אמאי אפילו ריח הגם אין בו

ליהוי מיהת כשלא כדין

ואסיקנא אלא הא דרב משרשיא ברותא היא

ומקנה אישתכח

סעליא דני

כישראל

נמר רגימא מע דרכמים דרכמים

בגמ': סרי זו מקודשת י ולה חינשה להחר בלה גם: מגורשם סרי זו מגורשם . קא סלקא דעתין דהכי קאמר אשת כהן שילא עליה קול פלונית נתגרשה היום הרי זו מגורשת ואסורה לישב שוד תחתיו דאילו מגורשה להקל וליכשא לשוק ליכא לפרושי דמשום יציאת קול נשרי אשת איש לעלמא והייט דפרפים לה בגמרא ואסרי׳ לה אגברא על בעלה כהן: וכלבד שלם מהם שם אמחלם . שלא יהא עם הקול של קידושין או של גירושין משל וטעם שהוא שובר את כח הקול: גירש פלוני אם אשמו על סנאי י זהו שובר של גירושין שמח לח נתקיים התנחי : זרק לה קידושיה כו' . זהו אמתלא של קידושין והוא הדין נמי איפכא: גבר ואפרינן לכ אברא • בתמיהה ואמגורשת קאי אשת כהן שילא קול שגירשה בעלה קחני מהני' חיישיכן לקלא ואסרי' עלי': והאמר רב אשי כל היא: ס"ק כו' · האי קול דמגורשת ארישא קאי אשה פטיה שילא עליה קול מקודשת היישיטן לה ואסורה לינשא אלא לאוחו איש חזר

יתן לנו רשות ו"ל דשליחות דקמחי עבדים: 11 ארבון כל החישים כל קלא דבחר נישואין כו' · וא"ת ולוקמה בחר אירוסין דחישים כל קלא דבחר נישואין כו' · וא"ת ולוקמה בחר אירוסין דחישים: לרב אשי ו"ל דמשמע ליה מתני' אף בחר נישואין ועוד דפסקי' לקמן (דף פפ:) דאף קלא דבחר אירוסין לא חישים: לרב אשי ו"ל דמשמע ליה מתני' אף בחר נישוא ומוס' יגמוס מה: ד'ם מי לא וחום' נדס ר דים כל ספברן **) [וע"ע מוס' ביק פוס' ביק מוס' ב

עה א מיי פילפהלמת שבוע מנה מהרה דמרי עלמת תמני מתה וחמשין ותרתי ות"ת

לו עשה מה שישראלו בח"ה (ב"ב מחי ד"ה דבר) מפורש אמאי מייתי לה הש"ם התם כיון דבדותא היא: לפניהם ולא לפני הדיוטות · פי' בקונטרם דקאי אשבעים זקנים דעלו עם משה אע"פ שכתובין בסוף פ' דואלה המשפטים ור"י אומר דאהאלהים טובא דכתיבי בפרשה קאי וכן משמע בהחובל (ג"ק פד:) דמאלהים נפקא לן מומחין דחמר מ"ש כוקי חדם בחדם וכוקי אדם בשור דאלהים בעינן וליכא ואילטריך קרא דלפניהם (ג) דלענין עישוי בעינן מומחין" : ולא לפני הדיוטות · תימה דמשמע דאיירי קרא בכשרים לדון ואיני בפ"ק דקדושין (דף להי) ובב"ק (ד' מוי) דרשינן מינה דהשוה הכתוב אשה לאיש לכל דינין שבתורה ואשה פסולה

להעיד כדמוכח בהחובל (נ"ק פחי) ובפרק שבועת העדות (דף ל.) וי"ל דכלל דפרק בא סימן באיש איירי כלומר כל איש הכשר לדון כשר להעיד ומדבורה דכתיב בה (שופפים ד) והיא שופטה את ישראל אין ראיה דאשה כשרה לדון דשמא לא היתה דנה אלא היתה מלמדת להם הדינים א"נ שמא קיבלו אותה עליהם משום שכינה מיהו בירושלמי דיומא (פ"ו) יש מעתה דאין אשה מעידה אינה דנה ואומר ר"י דקרא משמע ליה

דאיירי בכל שנין בין בדיינין בין בנדונין"): אר הכי גזלות וחבלות נמי - וא"ת והא מליט בכמה מקומות שהיו דנין גזלות וחבלות ההוא רעיא בפ"ק דבבא מליעא (דף הי)וההוא גברא דגזל פדנא דתורי דחברי' (ב"ק דף טו:) ובכמה מקומות וי"ל דהיו דוחקין אותו ע"י דקבעיה ליה זימנא לא"י ועוד אור"י דגולות ,ע"י חבלות קאמר דאין דנין בבבל שחבל בחברו וגזל לו"י): במילתא דשכיחה כו' כמו בהודתות והנוחות ומה שחנו מקבלים גרים אע"ג דגר לריך ג' מומחין כדאמרי'

בהחולך (יבמות מו:) משפט כתוב ביה אור"י דעבדינן שליחותייהו דחשיב כשכיחת ובהחולן (נז"ש) נמי משמע שהיו מקבלים גרים בבבל וא"ת היכי עבדיכן שליחותייהו והא עכשיו אין מומחין בא"י ומי יתן לט רשות ו"ל דשליחות דקמאי עבדיגן: ודהאמר רב אשי

וזבין זביניה זביני אי מסר מודעא עלייהו לא הוו זביניה וביני עד דמבפיל ליה למודעא דהכי אמרינן כפ' חזקת הבתים פובי תלה לפפי אדינרא וזבין ליה ארעא חתם רבה בר בר ובנסיק ליה ממודעא דהוי אשריא, כם חוקת הנהים פוני תהי הפפי אדייניא וובך ליה אדעא החם רבה כך בר בר הבה אמרועה אושקלהא ואמר רב הונא אי לאו מודעא מאן דרתם אאשקלהא שפיר התם רב דונא לשמשיה דאמר רב הונא חליוה וובין וביניה זביני ז הע"ג דאמר רבה לעיל בהדנא פורקא לא כתבי מידעא אוביני דיב הונא לית ליה דרבה וסבירא ליה דוקא דוכא דלא ססי פודעא אהרוא אונסא דוא דהוו זביני אבל היכא דססר עלידו מודעא לא היו וביני זכ"כ שם רבינו שמאא ולץ וקי"ל כרב הונא דלית ליה דרבה דאמר לא מתבי מודעא אוביני יובעובדי כוכבים פסול משום דכר שני מניים ומולא לפני בו ביים "אבל שוברי כוכבים בוכן אות מודעא אוביני ביים דוכבים הוכם אותר

עו נ מיי שם מושים אותו ואומרים אמר רב אחאבר יעקב שמעמינה מהרהדמרי של ספיף פ: מומרים לך · אין לפרש דאפי בענין עלמא תמני מאה וחמשין ותרתי הוא:כותנרי "נטמעושה בישראל כשר יובעובדי כוכבים זה רולה לומר דבעובדי כוכבים פסול משום לפניהם ולא לפני עובדי טכבים פסול ובעובדי כוכבים 'דובמין אותו ואומרים שם ספיף ח: פו מיי פכיו מסוכות את"פ דהעובדי סוכבים מעשין על פי מסדרין כליז סמנ ששין קו טוש"פ מ'מ פיי לו עשה מה שישראל אומרים לך (וכשר): גמ' אמר ר"נ אמר שמואל גם המעושה כיון דדייני ישראל מלוים לחובטו דאטו בישראל כדין כשר ישלא כדין פסול ופוסל מומחין שלמן יחבטו אותו ולא יכלו "ובעובדי כוכביםכדין פסול ופוסל שלא כדין ללוות להדיוט לתובטו אלא כמו א סעיף א ופוש"ע אכ"ע סי' קלד סעי' כ שפר"ת והעובדי כוכבים חובטין אותו אפי׳ריח הגמאיןבו מה נפשראי עובדיכוכבי׳ פב ה מיי שם כלי ע שלו כשר בזה הענין וכן פירש רב בני עשויי נינהו איתכשורי נמי ליתכשר אי יהודאי גאון בהלכות גדולות דבעובדי לאו בני עשויי נינהו מיפסל לא ליפסל *אמר כוכבים כשר בזה הענין.וכן איתא רב משרשיא דבר תורה גם מעושה בעובדי בירושלמי דמכילתין אמר רב ישראל כוכבי כשר ומהמעם אמרו פסול שלא תהאכל "שעושה כמעשה עובד כוכבים פסול כמעשה עובד כוכבים כו' שעשו במעשה ישראל אחתואחת הולכתותולה עצמה בעובד כוכבי׳ (אפי') באומר איני זן ואיני מפרנס פנ פ מיי׳ פים מסלי אישות סלי כג ופיי מסלי גירושין סלי כ ופייז מסלי איסורי ביאם סלי ומפקעת עצמה מיד בעלה אי הכי שלא כדין תני כ' חייה שובדי כוכבים שעושין כמעשה ישראל כשר אפי׳ באומר איני זן אפי׳ ריח הגם איןבוונהוי(וּ)שלאכדיןכישראל ואיני מפרנס ואהא דנקט אפי'[באומר] ומפסיל נמי לפסול אלא הא דרב משרשיא דלא מתכשר בעובדי טכבים שלא ע"פ *בדותא היא ומעמא מאי כדין בכדיןדישראל ישראל אע"ג דהוי כדין אמר ר' אכי מיחלף שלא כדין בכדין ישראל לא מיחלף: מתני'אמרה כןובעובדי כוכבי' חובטין אביי אשכחיה לרב יוסף דיתיב וקא מעשה אותו ואומרי' לו עשה מה שישראל אומר לך ולא מה שאט אומרים לך": ארא דרב משרשי' בדותא היא אגיםי א"ל והא אנז הדיומות אנז ותניא *היה ר"ם אומר 'כל מקום שאתה מוצא אגוריאות של עובדי כוכבים אע"פ שדיניהם כדיני

[וע"ע תוס׳ סנהדרין כ: ד"ס לינעי וכו׳]

תוספות רי"ד

נם מעושה מתני בישראל כשר ובעובדי כוכבים פסול והעובדי לדון דתכן בפ' בא סימן (נדה מש:)כל הכשר לדון כשר להעיד וחשה פסולה כוכבים חובשים אותו ואימרים לו עשה מה שישראל אומרים לך . פי' גם מעושה שכופין אותו בחוקה כגון אלו מתו בחזקה כנון אלו שכופין אותו להוציא או שהיתה אסורה לו בישראל כשר והוא דאמר רוצה אני כדתנן ביברני המ' בערכין בפ' האומר משקלי עלי חייבי עולות ושלמים ממשכגין אותו אע"פ שאינו מתכפר לו עד שיתרצה שנאמר לרצונו כופין אותו עד שיאמר רוצה אני ' ואם מסר מודעא אההוא אונסא דקא עבדי ליה צריך לבפולה להרוא מודעא דגרסיגן בהרוא פרקא אמר רב ששת דאי מאו דמסר מודעא פשיפא לא צריכה דעשוה יארצי מהו דתימא בסולי בפליה קמ"ל דא"כ ליתני עד שיתןמאי עד שיאמר עד רמבפילליה למודעיה

[כ"ב מתר] לפסול בכהונה משום דמיחלף בכדין שעישוהו כדין לא פסיל וההוא גיטא

מעליא הוא: שלא כדין ידעובדי כוכבים בכדין דישראל לא מיחלף ואי אמרת מיחלף בשלא כדין דישראל ואתי למימר שלא כדין דישראל נמי לא

פסיל ואמרן לעיל דפסיל היא גופה גוירה היא אטו כדין וגזירה לגזירה [ע' מים על

כופה חים נהוניה הת השמו כנין . [בשאלתות פי נרחשית הדיומום שנן · שאין מומחין אלא איתא היה ר'ם אושר] סמוכין דמיקרו אלקים דיינין ואין סמיכה בח"ל כדאמרי' בפ"ק דסנהדר' (דף ידי): פוגריפום י חסיפות כמו אוגר בקין (משלי י) : לפניכם · קאי °ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפניהם:מוף

כח אשבעים זקנים שעלו עמו להר קודם

וכן גט : בורנדי ינם שמה כפיר מקודשם - פטיה שילה עליה קול

פלונית מתקדשת היום לפלוני וים

וילא עליה קול מגורשת שגירשה אותו פלוני שילא לה קול קידושיןממנו: בו אבל היאך יוכלי

מומחין : מילחם דשכיחם · הנוחה

דברים נראין כדמפרשי אמוראי תורה בעובדי כוכבים נמי כשר ומה פעם אמרו פסול שלא תהא

> קלם - שילא על האשה משנישאת ולא ילא עליה קול קודם נישואין: לם חיישינן לים כגון אם נשאת לכהן וילא עליה קול שהיתה זונה או גרושה לא מפקיכן לה מיניה אלא בעדות ברורה וזו נשואה ועומדת נפר

בעי' כ וסי' מו סעי'ו: דים גם מעושה]

גירובין פל' כ ופי"ז מפל' איסורי ביאם פלי ב סמג שם עוש"ע אה"ע סי' ו סעיף כ וסי' מו סעיף ז: